

РЕШЕНИЕ

№ 8502

гр. София, 23.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 159 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и четвърти април през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ДЕНИЦА Н. УРУМОВА

при участието на секретаря СТИЛИАНА В. АНДОНОВА
като разгледа докладваното от ДЕНИЦА Н. УРУМОВА Гражданско дело № 20211110140543 по описа за 2021 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Предявен е иск Д. В. Д., ЕГН: *****, с адрес: АДРЕС, срещу А. П. П., ЕГН: *****, адрес: АДРЕС, съдебен адрес: гАДРЕС, за осъждане на ответника да заплати на ищеца сумата от **18 480,00** лв., представляваща вземане по Договор от 05.04.2021 г., във връзка с претърпени от ищеца имуществени вреди, за периода от 03.01.2021 г. до 03.07.2021 г., изразяващи се в неполучено от ищеца трудово възнаграждение, ведно със законна лихва от датата на подаване на исковата молба– 12.07.2021 г. до изплащане на вземането.

Претендират се разноси.

Ищецът твърди, че на 05.04.2021 г. страните сключили договор, по силата на който ответникът следвало да заплати на ищеца сумата от 18 480.00 лв. в срок до 30.06.2021 г., но това задължение не било изпълнено, поради което се иска същата да бъде присъдена в настоящото производство.

В срока за отговор, ответникът по делото е депозирал такъв.

Поддържа, че между страните не е възниквало облигационно отношение, тъй като липсвали две насрещни припокриващи се по съдържание волеизявления и не било постигано съгласие по съществените елементи на какъвто и да било вид договор. Дори посоченият в исковата молба договор да е налице, ответникът поддържа, че същият е нищожен поради липса на основание. В случай че се приеме, че е налице валидно правоотношение между страните, ответникът твърди, че е действал не в лично качеството, а в качеството си на изпълнителен директор и представител на УМБАЛ „Свети Иван Рилски“ ЕАД. Твърди, че с Решение по гр. д. № 29499/2020 г. по описа на СРС, 79 състав, болничното заведение е било осъдено да заплати на ищеца обезщетение в размер на 17 556.92 лв. и съдебни разноси в размер на 861.73 лв., както и да го възстанови на работа, като с посочения в исковата молба договор ответникът е поел ангажимент към ищеца да му осигури изплащането на тези суми. В тази връзка, на 05.04.2021 г. ответника сключил с ищеца извънсъдебно споразумение, по силата на което, в качеството си на изпълнителен

директор, се задължил да оттегли подадената от УМБАЛ „Свети Иван Рилски“ ЕАД въззивна жалба, да възстанови ищеца на заеманата длъжност и да му заплати присъденото обезщетение. От своя страна ищецът е поел задължение да се откаже от присъдената в негова полза законна лихва за забава. Ответникът твърди, че е изпълнил задълженията си по това споразумение, като е оттеглил въззивната жалба и в изпълнение на постановеното съдебно решение възстановил ищеца на заеманата длъжност и наредил да му бъде изплатена сума в общ размер от 18 418.65 лв., поради което ищецът нямал вземане срещу ответника в претендирания с исковата молба размер.

Моли съда да отхвърли иска и претендира разноски.

С молба от 29.08.2022 г. ищецът уточнява, че сключеният между страните договор представлявал извънсъдебна спогодба по чл. 365 ЗЗД, с която бил избегнат възможен съдебен спор относно претърпени от ищеца вреди вследствие от незаконното му уволнение, като страните се съгласили за размера на тези вреди. Сочи, че в изпълнение на тази спогодба ответникът е указал на управителя на ДКЦ „Свети Иван Рилски“ да изплати 5000 лв.

С молба от 19.10.2022 г. ответникът заявява, че не е страна по правоотношение с ищеца, от което е възможно да произтече спор, като посочва, че обезщетение за вреди би могло да се претендира единствено от УМБАЛ „Свети Иван Рилски“ ЕАД, в качеството му на работодател на ищеца.

В съдебно заседание ищецът се представлява от адв. Й., който поддържа исковата молба и моли съда да уважи иска. Представя писмена защита, в която развива доводи за основателност на иска.

Ответникът се представлява от адв. Н., която поддържа отговора и моли искът да бъде отхвърлен.

По делото са събрани писмени доказателства.

От събраните по делото относими доказателства се установява следното:

С Решение от 11.02.2021 г., постановено по гр. д. № 29499/2020 г. по описа на СРС, 79 състав, е отменено уволнението на ищеца и същият е възстановен на заеманата до уволнението длъжност „заместник директор по медицинските дейности“ при УМБАЛ „Свети Иван Рилски“ ЕАД, като болницата е осъдена да му заплати сумата от 17556,92 лв., представляваща обезщетение за оставане без работа в периода 03.07.2020 г. – 03.01.2021 г., ведно със законната лихва от датата на исковата молба – 08.07.2020 г., до окончателното плащане, както и сумата от 861,73 лв., представляваща разноски по делото.

На 05.04.2021 г. страните подписали процесния договор, с който ответникът е поел ангажимента да осигури заплащането на сумата от 18480 лв. в срок до 30.06.2021 г., а ищецът се задължил да не размножава или заверява нотариално договора, като след изпълнението му да върне екземпляра на ответната страна.

Със заявление вх. № 2737/09.07.2021 г. на УМБАЛ „Свети Иван Рилски“ ЕАД, ищецът е поканил ответника да изпълни поетото с договора от 05.04.2021 г. задължение.

По делото е представен договор от 05.04.2021 г., сключен между ищеца и УМБАЛ „Свети Иван Рилски“ ЕАД, представлявано от ответника А. П., в качеството му на изпълнителен директор, съгласно който УМБАЛ „Свети Иван Рилски“ ЕАД е поело задължение да оттегли подадена въззивна жалба срещу постановено решение по гр. д. № 29499/2020 г. по описа на СРС, 79 състав, след което да възстанови ищеца на заеманата длъжност „заместник директор по медицинските дейности“, както и на длъжността, заемана по допълнителен трудов договор съгласно условията от м.05.2020 г. Болницата е поела задължение да заплати на ищеца присъденото му обезщетение по посоченото гр. д. в размер на 17556,92 лв., както и разноски в размер на 861,73 лв. Ищецът се е съгласил да се яви на работа на 05.04.2021 г. и да се откаже от присъдената по делото законна лихва.

С молба от 05.04.2021 г., депозирана по гр. д. № 29499/2020 г. по описа на СРС, УМБАЛ „Свети Иван Рилски“ ЕАД, чрез А. П., оттегля депозирана въззивна жалба срещу постановеното решение.

Със Заповед № 113/05.04.2021 г., съставена от ответника, в качеството му на изпълнителен директор на УМБАЛ „Свети Иван Рилски“ ЕАД, ищецът е допуснат до изпълнение на длъжността „Заместник директор – медицински дейности“, считано от 05.04.2021 г., като е наредено да му се изплати обезщетение в размер на 17556,92 лв. и разноски в размер на 861,73 лв., съгласно постановено решение по гр. д. № 29499/2020 г. по описа на СРС, 79 състав и сключен договор от 05.04.2021 г. Заповедта е връчена на ищеца на 05.04.2021 г.

С платежно нареждане от 06.04.2021 г. УМБАЛ „Свети Иван Рилски“ ЕАД е заплатило на ищеца сумата от 16662,96, представляваща обезщетение по чл. 225 КТ и разноски по дело.

Представени са докладни записки от 01.11.2021 г. и 29.11.2021 г. от управителя на ДКЦ „Св. Иван Рилски“ ЕООД до изпълнителния директор на УМБАЛ „Свети Иван Рилски“ ЕАД, от които се установява, че по разпореждане на ответника, в качеството му на изпълнителен директор на УМБАЛ „Свети Иван Рилски“ ЕАД, на 29.04.2021 г. в полза на ищеца е заплатено обезщетение в размер на 5000 лв. от сметките на ДКЦ „Св. Иван Рилски“ ЕООД, като тази сума е следвало да се възстанови на дружеството до края на 2021 г. от принципала УМБАЛ „Свети Иван Рилски“ ЕАД. Посочено е, че сумата е платена на ищеца без основание, тъй като същият не е имал договорни отношения с ДКЦ „Св. Иван Рилски“ ЕООД, а единствено с УМБАЛ „Свети Иван Рилски“ ЕАД.

Представено е споразумение от 07.06.2022 г., сключено между ДКЦ „Св. Иван Рилски“ ЕООД, УМБАЛ „Свети Иван Рилски“ ЕАД и ищеца Д. Д., от което се установява, че на 29.04.2021 г. ДКЦ „Св. Иван Рилски“ ЕООД е заплатило на Д. Д. сума в размер на 5000 лв., като ищецът признава, че е получил тази сума без основание и се задължава да я възстанови на ДКЦ в срок до 31.12.2022 г.

При така установеното съда направи следните правни изводи:

Предявен е иск с правно основание чл. 79, ал. 1 ЗЗД.

За основателността на този ищецът следва да докаже наличие на договор между страните, по който е изпълнил своите задължения и за ответника е възникнало задължение да заплати сумата от 18 480 лв.; при установяване на горните факти, ответникът следва да докаже, че е заплатил исковата сума.

Съдът намира, че по делото не се доказва между страните да е сключен договор с посоченото от ищеца в съдържание. Ищеца твърди и претендира, че ответника му дължи процесната сума, представляваща имуществени вреди, вследствие неполучено от ищеца трудово възнаграждение за процесния период. По делото обаче не се установи между страните да е налице трудово правоотношение. Видно от събраните по делото писмени доказателства, такова трудово правоотношение е налице между ищеца и УМБАЛ „Свети Иван Рилски“ ЕАД, но не и между него и ответника А. П., като *физическо лице*. Независимо, че по време на сключване на процесния договор ответника е бил представляващ на болничното заведение, то доколкото в договора това не е посочено изрично, то следва да бъде направен извод, че същия е действал в лично качество, а не като представител на работодателя УМБАЛ „Свети Иван Рилски“ ЕАД. Действително съгласно цитираната от ищеца съдебна практика, постановена във вр. с чл. 93 КТ-отм. (*Решение № 2457/13.10.1956 г. на ВС по гр. д. № 6432/1956 г., IV г. о. и Решение № 154/24.01.1956 г. на ВС по гр. д. № 371/1956 г., IV г. о.*) „от лицето, издало заповедта за уволнение, може да се търси обезщетение за времето, през което работникът или служителът е останал без работа поради това уволнение, което е признато за неправилно, в случай че при издаването на заповедта то

е действавало недобросъвестно“. В случая обаче под лицето, издало заповедта следва да се разбира юридическото лице- работодател, а не физическото лице, представител. В този смисъл е и разпоредбата на чл. 225 от действащия КТ, която предвижда заплащането на обезщетение от работодателя при незаконно уволнение.

На следващо място следва а бъде посочено, че по делото не се ангажираха доказателства, от които да се установи пълно и главно съдържанието на сключения между страните договор. От представения на л. 3 от делото Договор от 05.04.2021г. се установява единствено, че ответникът поема ангажимент да осигури заплащането на сумата от 18 480 лв., а ищецът се задължава да не размножава или заверява нотариално „договора“ и след изпълнението му да върне екземпляра на ответната страна. Така обективизираните волеизявления не съвпадат по съдържание, а наподобяват запис на заповед, който съгласно чл. 535, т. 2 ТЗ представлява безусловно обещание да се плати определена сума пари, като съгласно чл. 537, вр. чл. 492, ал. 1 ТЗ при плащането платецът може да иска от приносителя да му предаде записа на заповед. На основание чл. 536, ал. 1 ТЗ обаче, представеният документ не може да се приеме за запис на заповед. Сключването на договор във всеки случай предполага две насрещни волеизявление, съвпадащи по съдържание, каквито в случая не са налице. Ето защо представеният от ищцовата страна документ, озаглавен „договор“, не може да се приравни по правни последици на договор и ищецът е лишен от възможността да търси съдебна защита за едностранно поетия от ответника „ангажимент“ да осигури заплащането на сумата от 18 480 лв. Според чл. 44 ЗЗД само в изрично уредени от закона случаи за едностранните волеизявления се прилагат правилата за действие на договорите. Такива изрични изключения са регламентирани за някои особени едностранни формални, абстрактни сделки, носещи общото обозначение менителнични ефекти (менителница, запис на заповед, чек). Процесният договор обаче не отговаря на задължителните изисквания за реквизити на тези документи и не може да се приеме за менителничен ефект, а и вземанията по него не се претендират на подобно основание.

Недоказани останаха и направените от ищеца уточнения, че договора представлява извънсъдебна спогодба по чл. 365 ЗЗД, с която страните са избегнали възможен спор, във връзка с претърпени от ищеца имуществени вреди в размер на 18 418,65 лв., изразяващи се в неполучено трудово възнаграждение през периода 03.01.2021 г. – 03.07.2021 г. Подобно съдържание на правоотношението между страните не се установява от представените доказателства, като е недопустимо същото да се допълва с твърдения на ищцовата страна или да се предполага от определени косвени доказателства. Не се доказват уговорени взаимни отстъпки между страните, с които същите да са избегнали един възможен спор помежду си. Налице са доказателства за възможен евентуален спор с работодателя на ищеца УМБАЛ „Свети Иван Рилски“ ЕАД, във връзка с незаконното уволнение и възстановяването му на работа, но не и с ответника, като физическо лице.

Предвид всичко изложено съдът приема, че ищецът не доказва наличие на правоотношение с ответника с твърдяното съдържание, по силата на което за ответника да е възникнало задължение да му заплати сумата от 18480 лв. С оглед на това, предявеният иск следва да бъде отхвърлен, като неоснователен.

По разноските:

Предвид изхода на спора, само ответникът има право на разноски. С оглед на това и съобразно чл. 78, ал. 3 ГПК, ищецът следва да бъде осъден да заплати на ответника направените по делото разноски в размер от 1320 лв. за адвокатско възнаграждение.

Водим от горното, Софийски районен съд,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ иска на Д. В. Д., ЕГН: *****, с адрес: АДРЕС, за осъждане на

ответника А. П. П., ЕГН *****, адрес: АДРЕС, да заплати на ищеца сумата от 18 480,00 лв., представляваща вземане по Договор от 05.04.2021 г., във връзка с претърпени от ищеца имуществени вреди, за периода от 03.01.2021 г. до 03.07.2021 г., изразяващи се в неполучено от ищеца трудово възнаграждение, ведно със законна лихва от датата на подаване на исковата молба– 12.07.2021 г. до окончателното плащане на дължимото.

ОСЪЖДА Д. В. Д., ЕГН: *****, с адрес: АДРЕС, да заплати на **А. П. П.**, ЕГН *****, адрес: АДРЕС, сумата от 1320,00 лв./хиляда триста и двадесет лева/, представляваща направени по делото разноски за адвокатско възнаграждение.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на ищеца Д. В. Д., да бъде осъден ответника А. П. П., да му заплати направените по делото разноски.

Решението може да бъде обжалвано пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____